

Vânătoarea de lectură în biblioteci, ediția a III-a, 2023-2024

– Etapa regională –

— Mă... mă gândeam. Mă gândeam la focul de săptămâna trecută. La omul a cărui bibliotecă am ars-o. Ce s-a întâmplat cu el?

— L-au ridicat urlând și l-au închis la balamuc.

— Dar nu era nebun.

Beatty își aranja liniștit cărțile.

— Oricine își închipuie că poate păcăli statul și pe noi este nebun.

— Încercam să-mi imaginez cum e, continuă Montag. Cum ar fi dacă pompierii ne-ar incendia casa și biblioteca noastră.

— Noi nu avem cărți.

— Să presupunem că am avea.

— Tu ai?

Beatty clipi rar.

— Nu. Montag privi peste capetele lor, la peretele pe care se găsea lista tipărită cu un milion de titluri interzise. Aceste titluri cădeau prada flăcărilor, pierind de ani de zile sub toporișca și furtunul său, din care nu țâșnea apă, ci petrol. Nu.

Dar în mintea lui se stârni un vânt rece, pornit de la ventilatorul de acasă, un vânt care încet-încet îi îngheța obrazul. Se revăzu în parcul înverzit, stând de vorbă cu un om bătrân, foarte bătrân, iar vântul din parc era la fel de înghețat.

Montag șovăi.

— Așa... așa a fost întotdeauna? Unitatea de pompieri, meseria noastră? Vreau să spun cândva...

— Cândva! exclamă Beatty. Ce fel de discuție e asta? Nesăbuitule! se apostrofă în gând Montag. Ai să te dai de gol. La ultimul incendiu văzuse o carte de basme și-și aruncase ochii asupra unui singur rând.

— Mă refer la vremurile de altădată, înainte ca locuințele să fie complet asigurate împotriva incendiilor...

Brusc i se păru că în locul lui vorbea o voce mult mai tânără. Deschise gura și o auzi pe Clarisse McClellan spunând:

"Pompierii nu stingeau incendiile, în loc să aprindă și să întrețină focul?"

"Auzi colo bazaconie!"

Stoneman și Black își scoaseră broșurile cu regulamentul, care includeau și scurte istorioare despre pompierii din America, și le deschiseră la pagina pe care Montag, deși familiarizat cu ele de multă vreme, putu citi:

"Înființat în 1790, pentru a arde cărțile influențate de englezi de pe tot cuprinsul coloniilor.

Primul pompier: Benjamin Franklin.

REGULĂ

1. Răspunde imediat la alarmă.
2. Declanșează imediat incendiul.
3. Arde tot.
4. Întoarce-te imediat la bază.
5. Fii pregătit pentru noi alarme."

— Imaginează-ți. Omul secolului al nouăsprezecelea, cu caii, câinii și trăsurile lui, totul în mișcare lentă. Apoi, în secolul al douăzecilea, apare mania vitezei. Cărțile devin mai scurte. Totul se condensează. Rezumate. Ziare format mic. Totul devine improvizație cu final comandat.

— Final comandat, încuviința din cap Mildred.

— Din clasici se taie pentru a fi încadrați în emisiuni radiofonice de cincisprezece minute, apoi se taie din nou pentru o cronică de carte de două minute, ca, în final, să fie reduși la un articol de dicționar de zece-douăsprezece rânduri. Bineînțeles, exagerez. Dicționarele erau cărți de referință. Dar pentru mulți, toate cunoștințele despre Hamlet (cu siguranță cunoști titlul, Montag; dumneata poate ai auzit de el, doamnă Montag), cum spuneam, toate cunoștințele despre Hamlet constau într-o pagină de rezumat în care se spunea: acum puteți, în sfârșit, citi toți clasicii; imitați exemplul vecinilor dumneavoastră. Vedeți? De la grădiniță la colegiu și înapoi la grădiniță; iată care a fost modelul intelectual de cel puțin cinci secole încoace.

Mildred se ridică și începu să se miște prin cameră, luînd lucruri și apoi punîndu-le la loc.

Beatty nu-i acordă nicio atenție și-și continuă povestirea:

— Acum accelerează derularea filmului, Montag, ia viteză. Clic, Pac, Privește, Ochi, Acum, Flic, Aici, Acolo, Iute, Fuga, Jos, Înăuntru, Afară, De ce, Cum, Cine, Ce, Unde, Ei? Ah, Bang! Poc! Buf!

Bing, Bong, Bum! Rezumatul rezumatului, rezumatul rezumatului rezumatului. Politică? O coloană, două propoziții și un titlu! Apoi totul dispare ca prin farmec! Vârtejul stârnit de cei care fac cărți și emisiuni radio, exploatând mintea omenească, e atât de puternic, încât forța centrifugă aruncă afară tot ce e inutil, gândul care înseamnă pierdere de vreme!

Mildred netezi cuvertura. Montag simți cum îi zvâcnește inima în piept, o dată și încă o dată, în momentul în care ea îi aranjă perna. Îl trase de umăr, vrînd să-l dea deoparte, ca să-i ia perna, s-o bată puțin și să i-o așeze la loc. Va țipa sau, pur și simplu, va întinde mîna și va întreba: "Ce-i asta?", ca apoi să scoată la iveală cu înduioșătoare candoare cartea ascunsă sub pernă?

— Școala s-a scurtat, disciplina s-a îmblînzit, s-a renunțat la filozofie, istorie și limbi străine.

Engleza și ortografia au ajuns treptat să fie neglijate și, în final, ignorate cu desăvîrșire. Contează viața imediată, slujba, după muncă ai la îndemână tot felul de plăceri. De ce să mai înveți și altceva în afară de a apăsa butoane, a învîrți comutatoare, a fixa șuruburi și piulițe?